

Viikate, Unholan Urut

Kourasta tuntee kmmenen
ryhdist het' suoraselkisen
Akanoita jyvän kovat kyljetkin kavahtaa

Sana on miehen mittainen, se luista ei
vaikka kultainen on pinta kivetyksen
alla kutsuvan kulkueen

Odottanut olen tulevaa,
odottanut olen,
nyt kulutan mennytt aikaa
jota uruilla unholan juhlitaan

Vastuu ei avaa aapistaan
mielipahaa sit saada tavaamaan
Muistomerkkien pt paikoilla kokonuottien

Kilvan hopeitaan kiillottaa,
jotka pelkin palkein hiillostaan
puhisevat saamatta kuloa kaimoineen nousemaan

Odottanut olen tulevaa,
odottanut olen,
nyt kulutan mennytt aikaa
jota uruilla unholan juhlitaan

Odottanut olen tulevaa,
odottanut olen,
nyt kulutan mennytt aikaa
jota uruilla unholan juhlitaan

Ja kun ajattelen kuolemaa
ajattelen sit,
mit saanut en milloinkaan aikaan
ja miten minua huomenna soitetaan
- uruilla unholaan